

טבת התשע"ד

בס"ד

השיעור מוקדש לעילוי נשמת מנחם אביצור בן יהודה אריה ז"ל
"וידעו כי אני ה'" – למטרת מכות מצרים
 לפרשת וארא (על פי שיעור של הרב משה ליכטנשטיין)

1. יחזקאל כ"ח כה – כ"ט:

כה כה-אמר אד-ני ה'ה בקבצי את-בית ישראל מן-
 העמים אשר נפצו בם ונקדשתי בם לעיני הגוים וישבו
 על-אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב. כו וישבו עליה
 לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי
 שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם וידעו כי אני ה'
 אלקיהם.

א בשנה העשרית בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר-
 ה' אלי לאמר. ב. בן-אדם שים פניך על-פרעה מלך
 מצרים והנבא עליו ועל-מצרים פלה. ג. דבר ואמרת כה-
 אמר אד-ני ה' הנני עליך פרעה מלך-מצרים התנים
 הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יארי ואני
 עשיתיני. ד. ונתתי חחיים (חחיים) בלחייך והדבקתי
 דגת-יארך בקשקשתיך והעליתך מתוך יארך ואת כל-
 דגת יארך בקשקשתיך תדבק. ה. ונטשתיך המדברה
 אותך ואת כל-דגת יארך על-פני השדה תפול לא תאסף
 ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה. ו.
 וידעו כל-ישבי מצרים כי אני יה' יען היותם משענת
 קנה לבית ישראל. ז. בתפסם בך בכפך (בכף) תרוץ
 ובקעת להם כל-כתף ובהשענם עליך תשבר והעמדת
 להם כל-מתנים

ח לכן כה אמר אד-ני ה' הנני מביא עליך חרב והכרתי
 ממך אדם ובהמה. ט. והיתה ארץ-מצרים לשממה
 וחרבה וידעו כי-אני ה' יען אמר יאר לי ואני עשיתי. י.
 לכן הנני אליך ואל-יארך ונתתי את-ארץ מצרים
 לחרבות חרב שממה ממגדל סונה ועד-גבול כוש. יא. לא
 תעבר-בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר-בה ולא תשב
 ארבעים שנה. יב. ונתתי את-ארץ מצרים שממה בתוך
 ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין שממה
 ארבעים שנה והפצתי את-מצרים בגוים וזריתים
 בארצות

יג כי כה אמר אד-ני ה' מקץ ארבעים שנה אקבץ את-
 מצרים מן-העמים אשר-נפצו שמה. יד. ושבתתי את-
 שבות מצרים והשבתתי אתם ארץ פתרוס על-ארץ
 מכורתם והיו שם ממלכה שפלה. טו. מן-הממלכות
 תהיה שפלה ולא-תתנשא עוד על-הגוים והמעטתים
 לבלתי רדות בגוים. טז. ולא יהיה-עוד לבית ישראל
 למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אד-ני
 ה'.

יז. ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדש היה
 דבר-ה' אלי לאמר. יח. בן-אדם נבוכדראצר מלך-בבל
 העביד את-חילו עבדה גדולה אל-צר כל-ראש מקרח
 וכל-כתף מרוטה ושכר לא-היה לו ולחילו מצר על-
 העבדה אשר-עבד עליה. יט. לכן כה אמר אד-ני ה' הנני
 נתן לנבוכדראצר מלך-בבל את-ארץ מצרים ונשא המנה
 ושלל שללה ובזז בזה והיתה שכר לחילו. כ. פעלתו
 אשר-עבד בה נתתי לו את-ארץ מצרים אשר עשו לי
 נאם אד-ני ה'. כא. ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל
 ולך אתן פתחון-פה בתוכם וידעו כי-אני ה'

2. שמות ד' כב-כג:

"ואמרת אל פרעה כה אמר ד' בני בכורי ישראל. ואמר
 אליך שלח את בני ועבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הורג
 את בנך בכורך".

3. שמות ה' א-ב:

א. ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל-פרעה כה-אמר ה'
 אלקי ישראל שלח את-עמי ויחגו לי במדבר. ב. ויאמר
 פרעה מי ה' אשר אשמע בקלו לשלח את-ישראל לא
 ידעתי את-ה' וגם את-ישראל לא אשלח.

4. שמות ז' י"ד-י"ח:

יד. ויאמר ה' אל-משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם.
 טו. לך אל-פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו
 על-שפת היאר והמטה אשר-נהפך לנחש תקח בידך.
 טז. ואמרת אליו ה' אלקי העברים שלחני אליך לאמר

שֶׁלַח אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי בַמִּדְבָּר וְהָיָה לֹא-שָׁמַעְתָּ עַד-כֹּה .
 יִזְכֹּר אֱמֹר יְהוָה בְּזֹאת תִּדְעֵנִי כִּי אֲנִי ה' הֲנִי אֲנֹכִי מִכָּה
 בַּמִּטָּה אֲשֶׁר-בִּידֵי עַל-הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר וְנִהְפְּכוּ לָדָם . יִח
 וְהִדְגָּה אֲשֶׁר-בַּיָּאֵר תַּמּוּת וּבָאֵשׁ הַיָּאֵר וְנִלְאוּ מִצָּרִים
 לַשְּׁתוֹת מַיִם מִן-הַיָּאֵר .

5. שְׁמוֹת ט' י"ג-כ"א:

יג וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה הֲשִׁבֵם בְּבִקְרָה וְהִתְיַצַּב לִפְנֵי פְרַעֲה
 וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה-אָמַר ה' אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת-עַמִּי
 וַיַּעֲבֹדֵנִי . יד כִּי בַּפֶּעַם הַזֹּאת אֲנִי שְׁלַח אֶת-כָּל-מַגִּפְתֵּי
 אֶל-לִבְךָ וּבַעֲבֹדֶיךָ וּבַעֲמֻדָּה בַּעֲבוּר תִּדְעֵנִי כִּי אֵין כְּמוֹנֵי בְּכָל-
 הָאָרֶץ . טו כִּי עַתָּה שְׁלַחְתִּי אֶת-יָדִי וְאָדָּה אוֹתְךָ וְאֶת-עַמְּךָ
 בַּדְּבָר וְתִפְחַד מִן-הָאָרֶץ . טז וְאוֹלָם בַּעֲבוּר זֹאת הָעַמְדָּתִיךָ
 בַּעֲבוּר הָרֶאֱתֵךָ אֶת-כַּחַי וְלִמְעַן סַפֵּר שְׁמִי בְּכָל-הָאָרֶץ . יז
 עוֹדֶךָ מִסְתַּוְּלָל בְּעַמִּי לְבַלְתִּי שְׁלַחֵם . יח הֲנִי מִמְטִיר כְּעַת
 מִחַר בָּרָד כְּבֹד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא-הָיָה כִּמְהוּ בַּמִּצְרַיִם לְמִן-
 הַיּוֹם הַזֶּה הַיּוֹסֵדָה וְעַד-עַתָּה . יט וְעַתָּה שְׁלַח הַעֲזֵ אֶת-מִקְנֶדָּךָ
 וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לְךָ בַּשָּׂדֶה כָּל-הָאָדָם וְהִבְהֵמָה אֲשֶׁר-יִמְצָא
 בַּשָּׂדֶה וְלֹא יֵאָסֹף הַבֵּיתָה וְיִרְדּוּ עֲלֵהֶם הַבָּרָד וּמָתוּ . כ
 הַיָּרֵא אֶת-דְּבַר ה' מַעֲבֹדֵי פְרַעֲה הַנִּיֵּס אֶת-עַבְדֵּיךָ וְאֶת-
 מִקְנֵהוּ אֶל-הַבְּתִיִּים . כא וְאֲשֶׁר לֹא-שָׂם לְבוֹ אֶל-דְּבַר ה'
 וַיַּעֲזֹב אֶת-עַבְדֵּיךָ וְאֶת-מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה .